

ere de paagældende Arealer særskilt beliggende, bringes Loven til Anvendelse paa Ager- og Englodder paa indtil 3 Tdr. Land, saafremt der foreligger Erklæring om, at Matrikulstaksationen endnu er passende, for uopdyrkede Arealers Vedkommende ogsaa paa noget større Lodder.

Det foran nævnte Lovforslag gaar nu i sin Hovedbestemmelse (§ 1) ud paa, naar alle vedkommende derom er enige, og naar Udstykningsforetagelsen i det i Loven omhandlede Djiemed, at aabne Udgang til:

a) Hartkornfordelingens Foretagelse i Ministeriet ikke blot, paa Grundlag af Matrikulstaksationen men ogsaa paa Grundlag af en senere foretagen Taksation;

b) Matrikuls- eller de senere Taksationers Tilgrundlæggelse, uden at nogen Erklæring foreligger om, hvorvidt de endnu passe, og uden Hensyn til, hvor langt tilbage i Tiden de senere Taksationer ligge;

c) denne Fremgangsmaades Anvendelse paa Lodder indtil 10 Tdr. Ld. eller $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, uden at disse Lodder behøve at være særskilt beliggende og uden Hensyn til deres Bestaafenhed.

En Betragtning under et af dette Lovforslag og Reglen i Lov 4de Juli 1850 § 4, saaledes som denne hidtil har været anvendt i Praksis, har ført os til følgende Resultater, der formentlig bør gælde ganske i Almindelighed og ikke ubelukkende som Rettelse i Henseende til Tilbebringelse af Jord til Husmandslobder:

1) Med Hensyn til Størrelsen af de Arealer af Ager og Eng, Kær- eller Tørvejord, der kunne være Genstand for Stykdsætning ved Ministeriets Foranstaltning efter Matrikulstaksationen, var man enig om, at for indtil 3 Tdr. Land geom. Maal bør denne Rettelse ved Udstykning gælde uden Hensyn til, om Arealer er særskilt beliggende eller udgør en Del af en samlet Lod, naar der foreligger Erklæring fra Landinspektøren om, at Matrikulstaksationen i det væsentlige er passende, og Parterne ere tilfredse med denne Taksations Benyttelse.

Man har i Kommissionen taget under Overvejelse, hvorvidt den foranførte Rettelse kunde tilstaaes for Arealer, der være noget over 3 Tdr. Land, men har næret Betænkelse ved at fremsætte Forslag herom. Smidertid maa det indrømmes, at der ikke er noget absolut Hensyn, som gør det nødvendigt at sætte Grænsen netop herved, og Muligheden for at udvide den noget, hvis man mener, at dette paatræves blandt de Foranstaltninger, der maatte være at træffe for at lette Tilbebringelsen af Jord til Husmandslobder, er saaledes ikke helt ubeløkket.

2) Ved Hedearealer og lignende daarlige Jorder kan man se bort fra Arealets Størrelse, naar der foreligger dels Attest for, at Arealer er uopdyrket, eller i alt Fald at kun en mindre Del af det er bleven opdyrket og dette i de senere Aar, dels Tilfredsheds-erklæring fra Parterne. Ved Lov af 29de Marts 1867 § 23 er Stykdsætning af Sandflugtsarealer tilladt ved Ministeriets Foranstaltning endog uden saadan Erklæring.

3) De under 1) og 2) nævnte Stykdsætninger kunne ogsaa udføres ved Ministeriets Foranstaltning efter en for Haanden værende ældre Jordbonitering uden Hensyn til dennes Alder, naar der foreligger lignende Erklæringer om samme, som der ere angivne for Matrikulstaksationens Vedkommende, og naar den Taksation, som bliver at benytte, er antegnet paa det indsendte Kort.

4) Bestemmelsen i Lov af 4de Juli 1850 § 4 om, at en tidligere afholdt Jordboniteringsforretning i intet Tilfælde maa lægges til Grund for yderligere Hartkornfordelinger, naar den er ældre end 10 Aar, vil uden Betænkelse kunne forandres saaledes, at indtil 15 Aar gamle Jordboniteringsforretninger kunne benyttes, naar ligesom hidtil Køber og Sælger ere enige om at antage dem. Ved Benyttelsen af en saadan ældre Bonitering vil der formentlig fremkomme en Formindstelse i Omkostningerne af ca. 25 pCt.

Vi finde det ikke ufornødent at henlede Opmærksomheden paa, at Vedtagelsen af de under 1—3 omhandlede Bestemmelser vil medføre en ikke ubetydelig Forøgelse af Arbejdet i Matrikulskontoret og derfor vil kunne nødvendiggøre en Forøgelse af dettes Personale.*)

*) Den Konto, der kan blive Spørgsmaal om at forhøje, er Finanslovens § 19, I, B. 1, der nu er opført med 26,500 Kr.